

Talepapir til samrådsspørgsmål E, F og G

[Det talte ord gælder]

Tak for ordet Tak for ordet.

Med udvalgets tilladelse vil jeg besvare spørgsmålene E, F og G under ét.

Spørgsmål E, F og G *Spørgsmål E: Ministeren bedes i forbindelse med Københavns Kommunes høringssvar vedr. ny regulering af byggeriet af Cityringen redegøre for, om ministeren ikke finder det bekymrende, når det påpeges, at der "kan opstå tvivl om grundlaget for reguleringen og for naboernes mulighed for at modtage kompensationer", og om ministeren fortsat fastholder, at støjgrænsen er 60 dB(A) og ikke 70 dB(A)?*

Spørgsmål F: Ministeren bedes oplyse, hvordan ministeren forholder sig til, at Københavns Kommune i sit høringssvar vedr. ny regulering af byggeriet af Cityringen konstaterer, ”at støjberegningerne i den supplerende VVM-redegørelse og Byggepladsbekendtgørelsen afviger fra de støjberegninger, der anvendes i forbindelse med Københavns Kommunes udstedelse af påbud for arbejdet.”, og om dette forhold ifølge ministeren ikke skaber en voldsom usikkerhed for hele myndighedshåndteringen på området?

Spørgsmål G: Ministeren bedes oplyse, om han ikke finder, at København Kommunes høringssvar vedr. ny regulering af byggeriet af Cityringen ikke sår kraftig tvivl om hele grundlaget

for vurderingen af støjniveauet, når det af høringssvaret fremgår, ”at der hverken i den supplerende VVM-redegørelse, Byggepladsbekendtgørelsen eller Nabopakkebekendtgørelsen indgår tillæg på 5dB(A) for toner og impulser.”, og hvad ministeren har tænkt sig at gøre for at sikre, at dette tillæg for fremtiden indgår i sagsbehandlingen?

**Svar på
spørgsmål E, F og
G**

Jeg vil gerne starte med at slå fast, at Københavns Kommune endnu ikke har afgivet et høringssvar over den supplerende VVM-redegørelse og de to udkast til bekendtgørelser.

Så vidt jeg er orienteret, vil Københavns Kommunes Borgerrepræsentation behandle det udkast til høringssvar, som

spørgsmålene E, F og G tager udgangspunkt i, på et møde senere i denne måned, så det er altså alene et udkast til Københavns Kommunes høringssvar, der nu ligger på kommunens hjemmeside.

Både samrådsspørgsmål E, F og G vedrører forhold, som jeg allerede har belyst adskillige gange tidligere over for udvalget, men jeg svarer gerne igen her på samrådet.

Jeg vil nu gennemgå forskellene på de støjgrænser, der vil være gældende, hvis lovforslaget vedtages, og de støjgrænser, der findes i Københavns Kommunes påbud.

Overordnet er forskellene **dels** begrundet i støjgrænsernes

beregningsforudsætninger og **dels** i den måde, tone- og impulsstøj håndteres på.

De vigtigste forhold vedrørende **beregningsforudsætningerne** er følgende:

For det første er der forskel på placeringen af de såkaldte støjkluder – altså maskiner, kraner osv. Det skyldes, at det ikke i alle tilfælde er muligt allerede nu at fastlægge, hvor støjkluderne konkret vil blive placeret. Arbejdet er jo ikke planlagt ned i de mindste detaljer endnu.

Hvis der viser sig at være behov for at ændre placeringen af disse støjkluder senere, kan det blive nødvendigt med en ny beregning. Det gør vi i givet fald, for grundlaget for kompensationerne skal selvfølgelig være korrekt.

For det andet er der på tunnelarbejdspladserne ved Øster Søgade, Nørrebroparken og Tømmergraven en særlig fase med tunnelarbejde. Aktiviteterne i denne fase har været i drift i Nørrebroparken i et stykke tid allerede, og forholdene på tunnelarbejdspladserne er meget ensartede og foregår over en længere periode. Det betyder, at det er muligt at bruge de faktiske målinger af støjen.

Derfor er den støj, som udgør den samlede støj fra f.eks. portalkranerne på byggepladsen beregnet ud fra de faktiske målte støjniveauer i Nørrebroparken. De højeste målte støjniveauer fra støjovervågningen er således omregnet til et støjniveau for de tre kraner, når de er placeret over hullerne i toppladen. Det er i denne position, de larmer mest.

Dette giver et mere præcist billede af den reelle støj fra disse kilder.

Ved hjælp af disse kildestyrker er støjudbredelsen omkring tunnelarbejdspladserne i Nørrebroparken og ved Øster Søgade herefter beregnet med samme støjmodel som for stationsarbejdspladserne.

Denne beregningsmetode er af DELTA Akustik, som er et uafhængigt akustikfirma, vurderet at kunne give en retvisende beregning af facadestøjen. Men den adskiller sig altså fra den beregningsmetode, der ligger til grund for støjberegningerne i kommunens påbud.

Nu vil jeg så som lovet gennemgå den særlige problematik omkring **impulsstøj**.

Problemstillingen om impulsstøj handler om, at forskellige former for støj har forskellig gene- og helbredseffekt, selv om de har det samme støjniveau i dB(A).

For et givet støjniveau må byggepladsstøj således antages at være mere forstyrrende end andre former for støj med et tilsvarende støjniveau.

Det såkaldte impulstillæg på 5 dB(A) udgør én måde at håndtere dette forhold på. Med impulstillægget tages der hensyn til, at den oplevede genevirkning ved byggestøj er større end genevirkningen ved støj, som ikke indeholder impulser, ved at tillægge den målte byggestøj et impulstillæg på 5 dB(A). Impulstillægget er med andre ord ikke en støjpåvirkning, der måles, men et tillæg til den målte støj, der er udtryk

for den større gene af denne type støj i forhold til mere jævne støjpåvirkninger.

Der er imidlertid også andre måder at tage hensyn til dette forhold på. Det afgørende spørgsmål er, **om der er taget hensyn til impulsstøjen på en passende måde.**

Dette gælder i alle de sammenhænge, hvor støjtal indgår: Det gælder den i VVM-redegørelsen beskrevne forventede støj, det gælder den i støjgrænsen fastsatte tilladte støj, og det gælder i forhold til de kompensationer (kompensationsbeløb og genhusning), der gives naboerne.

Og jeg tager så det første af disse spørgsmål først: **Er der taget hensyn til impulsstøj i den supplerende VVM-redegørelse?**

Her skal man være opmærksom på, at de tal, der er angivet i den supplerende VVM-redegørelse for støjpåvirkningerne, herunder på støjkortene for de enkelte byggepladser, er de rene beregningstal fra den anvendte støjmodel. Det fremgår af afsnittet om beregningsforudsætninger, at der ikke er givet noget tillæg for hørbare toner eller impulser fra byggestøjen.

Der er imidlertid på ingen måde i den supplerende VVM-redegørelse lagt skjul på den højere genevirkning ved byggestøj som følge af dens indhold af impulser. Dette fremgår klart af afsnittet om gener og helbredsvirkning af støj.

Hvis man ønsker en opgørelse af støjen inklusive impulstillæg på 5 dB(A), kan

man uden videre tillægge 5 dB(A) til alle de støjværdier, der er anført i VVM-redegørelsen. Det gælder både støjværdierne i selve redegørelsen og støjværdierne på støjkortene i redegørelsens bilag.

Og nu til det andet af de tre spørgsmål om impulsstøj: **Er der taget hensyn til impulsstøj ved fastsættelsen af støjgrænser?**

De støjpåvirkninger, der er anført i VVM-redegørelsen, er beregnet på baggrund af de støjkilder, som skal bruges til arbejdet i de pågældende byggefaser ved anvendelsen af den bedst mulige teknologi (altså BAT eller Best Available Techniques).

Den støjgrænse, der fastlægges i kommunernes påbud eller

dispensationer, og som efter lovens vedtagelse vil blive fastlagt af transportministeren i en bekendtgørelse, udgør grundlaget for det efterfølgende tilsyn. Den faktiske støjpåvirkning måles ved nærmeste nabobygning, og det kontrolleres, at den faktiske støj ikke har overskredet støjgrænsen.

Hvis støjgrænsen opgøres med tillæg for impulsstøj, skal den fastlægges 5 dB(A) højere end den beregnede værdi. I så fald vil der tilsvarende i forbindelse med tilsynet skulle lægges 5 dB(A) til de målte støjværdier. Tillægget for impulsstøj har dermed ikke nogen betydning for, om entreprenøren overholder støjgrænsen eller ej.

I de seneste påbud, som Københavns Kommune har givet, er støjen i henhold

til Natur- og Miljøklagenævnets forskrifter opgjort inklusive et impulstillæg på 5 dB(A).

F.eks. er støjgrænsen i påbuddet af 23. april 2014 for Marmorkirken opgjort til 80 dB(A) om aftenen. Men i påbuddets afsnit om håndhævelse anføres det, at de udførte støjmålinger skal sammenholdes med en støjgrænse på 75 dB(A), altså uden impulstillæg. Dette skyldes, at støjtallene fra målestationerne ikke indeholder noget impulstillæg.

Det har således ingen reel betydning for håndhævelsen, om støjgrænsen opgøres med et impulstillæg. Tilsynet med, om entreprenørerne overholder støjgrænserne, afhænger med andre ord ikke af, om støjen opgøres med eller uden tillæg for impulsstøj. Der skal blot

være konsistens mellem den måde, støjgrænsen og den faktiske støj opgøres på.

Og nu til det tredje spørgsmål om impulsstøj: **Er der taget hensyn til impulsstøj ved fastsættelsen af kompensationer?**

Impulsstøj har betydning for omfanget af kompensation til naboerne, idet der skal tages hensyn til, at byggestøj som nævnt er mere generende end f.eks. vejstøj. Det forhold, at byggestøj typisk har et større indhold af impulser, er derfor også indgået ved Ekspropriationskommissionens fastlæggelse af erstatningerne.

Ekspropriationskommissionen har behandlet en klage fra en nabo, som mente, at der som følge af Natur- og

Miljøklagenævnets afgørelser om impulstillæg burde fradrages 5 dB(A) fra de erstatningsberettigende støjniveauer ved opgørelse af erstatningsbeløbene i henhold til kommissionens tidligere principbeslutning om erstatningsniveauer. Her skal man være opmærksom på, at en sænkning af de erstatningsberettigende støjniveauer med 5 dB(A) har samme virkning som en forøgelse af den målte støj med 5 dB(A) gennem et impulstillæg.

I sin beslutning af 4. februar 2014 skriver kommissionen: ”Det vil ikke være korrekt at sænke de støjniveauer, som kommissionen tidligere har fastsat med f.eks. 5dB for at kompensere for impulsstøjen, idet kommissionen ved fastlæggelsen af støjgrænserne / erstatningsniveauerne allerede har taget

højde for, at der er tale om anlægsstøj, herunder bl.a. impulsstøj.”

Ekspropriationskommissionens siger på den baggrund direkte i sin beslutning, at der ”i givet fald [ville] ske en overkompensation af beboerne”.

De støjberegninger, der er udført i forbindelse med den supplerende VVM-redegørelse, danner grundlag for fastlæggelsen af de fremtidige kompensationsniveauer frem til afslutningen af anlægsarbejderne.

Kompensationsniveauerne følger Ekspropriationskommissionens principbeslutning, der som nævnt eksplicit tager højde for, at der er tale om anlægsstøj. Hvis der herudover blev givet et særskilt tillæg for tone- og impulsstøj, ville tone- og impulsstøjen

med andre ord blive indregnet i
kompensationen to gange.

Som jeg tidligere har bemærket, har
Københavns Kommune ikke afgivet et
høringssvar over VVM-redegørelsen, og
jeg kan derfor i sagens natur ikke
kommentere kommunens høringssvar
som sådan.

Med hensyn til samrådsspørgsmål G kan
jeg dog konstatere, at der med
lovforslagets ordning tages hensyn til
impulsstøj i den sammenhæng, hvor det
er relevant for naboerne, nemlig i
forhold til den compensation, de får
udbetalt i medfør af lovforslaget og
nabopakkebekendtgørelsen.

For så vidt angår samrådsspørgsmål F
må jeg desværre konstatere, at
spørgeren har citeret det pågældende

afsnit i Københavns Kommunes udkast til høringssvar særdeles selektivt. Det, der fremgår af side 2 i udkastet til høringssvar er følgende – og jeg citerer:

”Københavns Kommune konstaterer, at støjberegningerne i den supplerende VVM-redegørelse og Byggepladsbekendtgørelsen afviger fra de støjberegninger, der anvendes i forbindelse med Københavns Kommunes udstedelse af påbud for arbejdet. Afvigelserne vurderes at skyldes bl.a. ændrede beregningsforudsætninger i form af antal støjkilder, støjkildernes art, kildestyrker, driftstider, bevægelige støjkilder på støjkildernes ruter på byggepladserne samt midlingstider.” – citat slut.

Det, der fremgår af citatet, er med andre ord på linje med, hvad jeg har redegjort for i en række af mine besvarelser af udvalgets spørgsmål til lovforslaget og hvad der også er udførligt redegjort for i den supplerende VVM-redegørelse – nemlig at en række beregningsforudsætninger mv. i den supplerende VVM-redegørelse er anderledes end de beregningsforudsætninger, der ligger til grund for Københavns Kommunes påbud.

Endelig kan jeg ligeledes med hensyn til samrådsspørgsmål E konstatere, at spørgsmålet er baseret på et yderst selektivt citat fra Københavns Kommunes udkast til høringssvar.

Det afsnit i udkastet til høringssvar, som er citeret i samrådsspørgsmål E, lyder i sin fulde ordlyd som følger – og jeg citerer:

”I det omfang at beregningsmetoden afviger fra Miljøstyrelsens vejledning om måling og beregning af ekstern støj, bør det fremgå klart af bekendtgørelserne. Københavns Kommune finder det væsentligt, at der i beskrivelsen af de fremtidige støjef effekter fra byggepladsen og reguleringen i Byggepladsbekendtgørelsen og Nabopakkebekendtgørelsen foreligger et sammenhængende grundlag, så der ikke kan opstå tvivl om grundlaget for reguleringen og for naboernes mulighed for at modtage kompensationer.” – citat slut.

Jeg kan blot sige følgende: Jeg er fuldstændig enig i, at der ikke må kunne opstå tvivl om grundlaget for reguleringen og for naboernes mulighed for at modtage kompensationer. Netop derfor reguleres disse spørgsmål indgående i de udkast til nabopakkebekendtgørelse og byggepladsbekendtgørelse, der er sendt i høring.

I øvrigt må jeg understrege, at det er hensigten, at der til brug for Københavns Kommunes tilsyn med overholdelsen af støjgrænserne ved Nørrebroparken stilles en række sanktioner til rådighed med henblik på håndhævelse af, at støjgrænserne bliver overholdt.

Hvis støjgrænsen for byggepladsen ved Nørrebroparken, som det er hensigten,

sættes til 60 dB(A) om natten, vil tilsynsmyndigheden kunne gribe ind over for byggeriet, såfremt støjen om natten overstiger 60 dB(A) (målt som gennemsnit i den mest støjende halve time). Hvis støjgrænsen sættes til 70 dB(A) inklusive et impulstillæg på 5 dB(A), vil tilsynsmyndigheden først kunne gribe ind, hvis støjen om natten overstiger 65 dB(A) (ligeledes målt som gennemsnit i den mest støjende halve time). En højere støjgrænse vil således give Metroselskabets entreprenører en frihed til at støje mere.

Det er klart, at hvis støjgrænsen fastsættes højere, vil der efter bestemmelserne i det fremsatte lovforslag blive givet mere compensation. Men der vil samtidig også blive mere støj, fordi

entreprenørerne vil kunne tilrettelægge deres arbejde efter den højere støjgrænse.

Jeg agter ikke at fastsætte højere støjgrænser for byggepladserne end absolut nødvendigt.

Hvis det alligevel skulle vise sig, at Metroselskabet selv med anvendelsen af den bedste tilgængelige teknologi ikke kan overholde de støjgrænser, der fremgår af den supplerende VVM-redegørelse, og det skulle vise sig nødvendigt at hæve støjgrænserne, vil metrobyggepladsernes naboer blive berettigede til compensation i forhold til den højere støjgrænse – og det med tilbagevirkende kraft for hele den pågældende anlægsfase. Naboerne har

med andre ord sikkerhed for, at de opnår den fulde kompensation.

På denne baggrund er der altså absolut ingen grund til at fastsætte for høje støjgrænser – tværtimod. For høje støjgrænser vil nemlig føre til en unødigt høj støjbelastning af metrobyggepladsernes naboer.

Jeg kan afslutningsvis oplyse, at der på mit initiativ nu foretages en gennemgang af alle byggepladsernes støjmålere. Denne gennemgang udføres af det uafhængige akustikfirma DELTA Akustik.

Denne gennemgang forventes færdig, inden det nye regelsæt for Cityringen – hvis lovforslaget vedtages – træder i kraft og har til hensigt at sikre, at

støjmålerne er placeret så korrekt som muligt og måler støjen fra byggepladsen ved den mest belastede facade eller nabo.